

SLOVENSKI NAROD.

načaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljane s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tiste dežele toliko več, kolikor znača poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petek-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat. — Dopisi naj se izvole frankovati — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafliovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljanje pa v pritličju. — Upravljanje je blagovno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Pesamezne številke po 10 h.

Upravljanje telefon št. 85.

Uredništvo telefon št. 34.

Zmagu koroških Slovencev.

S Koroškega, 18. maja

Kocka je padla in koroški Slovenci smo si priborili nepričakovano sijajno zmago.

Grafenauer je izvoljen! Tako je šlo te dni po Koroškem od ust do ust, iz kraja v kraj, po dolinah, bregovih in gorah. — Grafenauer je izvoljen! Tako so trepetajo s strahom in osramočeni izgovarjali te besede naši nekdanji nemški mogote in nemški nasprotniki, naši dušmanini, neizprosniti zatiralcii vsega slovenskega gibanja in vseh pravic. — Ti krvoljeneži so nam žeeli in prerovali le smrt; že so mislili, da smo premagani, poraženi in pobiti in niše dolgo od tega, ko je „Grazer Tagblatt“ svojemu požrešnomu vsenemškemu svetu zatrjeval, da so „die Kärntner Slovener auf den Aussterbeata gelangt“ in da o njih ni vredno več še kaj govoriti, ker jih ni več, in kar jih je še, hočejo pa vsi zadovoljno živeti z Nemci; to se pravi, da hočejo Nemcem hlapčevati.

Takrat pa je zahrušalo med koroškimi Slovenci. To očitanje jim je odprlo oči; zaželeti so si rešitelja, ki jim je tudi došel ravno v pravem trenotku na pomoč v osebi dičnega našega sedanjega voditelja, za naše razmere sedaj prezaslužnega gosp. dr. Janko Brejca.

Naj se sodi preteklost tega moža kakorkoli se hoče, mi mu moramo biti za njegovo delovanje pri nas hvaležni in vdani. Istina je pa tudi, da mu kot poštenjaku ni bilo mogoče vztrajati v Ljubljani, ker ni hotel, in kot priznan talent ni mogoče hlapčevati oholemu trinogu dr. Šusteršiču, ker ta trpi le marijonete, ki se mu dado ovijati okoli roke, da jih vodi, kakor se njemu samemu prav in dobro dozdeva. In ker tega dr. Brejc ni hotel storiti, je slednjemu raje obrnil hrbet ter prihitel k nam na Koroško, kjer smo bili njegove podpore najbolj potrebeni. Tu je imel izza dijaških let tudi največ odkritosrčnih prijateljev, ker je svočas najdalje študiral v Celovcu, ki so ga vsi sprejeli z največjim veseljem v svoj krog, se ga oklenili ter pričeli z njim delovati in previdno organizirati slovensko ljudstvo. Vse to se je izvršilo v temu zadnjih dveh let kolikor mogoče tajno, da nasprotniki niso bili na to delovanje opozorjeni. Te organizacije je prvi uspeh sedanji sijajni izid volitev in trditi smemo, da smo mi sami največ pripomogli k temu, da se je našim topim Nemcem zavil na tak način vrat. To pa so si sami napravili, ker so nas s pomočjo dr. Šusteršiča tako razdelili, da jim bomo odslej naprej v raznih krajih v precejšnjo nadlego in v grozno strašilo.

G. dr. Brejc sam pa je tudi koj s početka spoznal teren tu na Koroškem, se postavil na edino pravo slovensko-narodno stališče in ni nikjer nastopal po šabloni ljubljanskih klerikalcev, ker je dobro vedel, da bi mu taki poskusi gotovo škodovali in mu enako nastopanje pri nas le tla izpodbilo. — Delal je torej previdno in vztrajno in če ima kdo kakih zaslug za sedanje uspehe, stekel si jih

je on kot general celega gibanja v prvi vrsti in v polni meri.

Z lastnimi močmi smo si torej izvojevali to sijajno zmago nad našimi krutimi zatiralcii, nad zdvižanimi sovražniki, ki niso nikdar poznavali nobene meje, kadar je bilo treba škodovati koroškemu slovenskemu trpinu. Vse moči so delale proti nam z edinim namenom, da nas čim prej močno porazijo. Vse, prav vse so poskusili, da so nam vzel skoro vse šole, da so izbačili iz uradov naš materni slovenski jezik, da so nam pregnali naše uboge slovenske domačine-uradnike iz dežele, sploh da so nam vzel vse, karkoli se mogli, in kar bi naša moralno pripadati po božjem in narodnem pravu. Če se je kdaj uresničila prislovica, da kdor drugim jamo koplj, pada sam v nju, da prislovica se je sedaj uresničila nad našimi dušmanini Nemci, kar so zaslužili v polni meri. Naj se sramujemo v dno svoje duše takega delovanja. Sedaj jim mi lahko zakličemo, da je nemška ljudska stranka doigrala in dosplicea na rob pogina. Naj v miru počiva!

Grafenauerjeva zmaga sama na sebi je sijajna. — Social-demokratičnemu kandidatu, Arnouldu Rieseju v Beljaku, smo pa le mi Slovenci pripomogli do zmage, ker smo mu naklonili dobrih 800 glasov, brez katerih ne bi bil nikdar mogoč priti do zmage. To pa smo storili zaradi tega, ker smo hoteli, kjer spopetka poskrbeti za poraz nasprotnega vsemenskega rovarja, kandidata prof. Angererja, ki bi bil za koroške Slovene, ako bi bil izvoljen in bi prišel v državni zbor, to, kar je bil Wastian za štajerske Slovence. S takimi ljudmi torej proč; vun iz javnih zastopov! Š temi je treba hitro in enkrat za vselej obračunati. To se je tudi zgodilo po spretni šahovi poteki naših vrlih prvoriboriteljev. Slava jim!

In sedaj, ko smo si z lastno močjo priborili zmago nad krutim sovražnikom, sedaj, ko smo morali z velikanskimi žrtvami in neizmernim trudem izvleči voz iz blata, v katero so ga naši nasproti in pomagali zavleči naši lastni bratje po krv in smo si priborili vsaj mali del tistih pravic, ki nam pristojajo, sedaj se je vendar enkrat oglasil in ponizal tudi tisti oholi dr. Šusteršič, ki nas prej ves čas ni poznal ter se predbrnil nam poslati čestitko z zmagi, k tisti zmagi, kateri je on z vsega početka nasprotnoval, ki nas je prodal in ki je vse svoje delovanje naperil na to, da bi bil kot veren sluga vlade tudi v boode v kalnem ribaril in slednjo obvaroval pred strahom koroškega Slovenca kot zastopnika svojega naroda v državnih zbornici. On se je tresel pred dr. Brejcem, bal se je, da bi ta ne bil prišel v parlament ter mu pri mešanju kart ne gledal preveč na prste.

No, slava dr. Šusteršičeva že precej otemneva. Nesramni, podli lopovski napadi, ki so se čuli iz njegovih ust in iz „Slovenca“ pretekle dni protivzornemu, velespoštovanemu in značajnemu slovenskemu rodoljubu, za Ljubljano prezaslužnemu županu g. Ivanu Hribarju, so odprli marsikom oči, da je spregledavši nehote moral vzklikniti, da stranka, ki s takim orozjem deluje in se bori za svoj obstanek, nima in ne more imeti pri-

hodnosti. Taka stranka ni vredna, da eksistira.

Pa ne samo župana Hribarja je ometala ta rovtarska družba z blatom, enako je storila tudi z našimi zaslužnimi rodoljubi gg. dr. Brejcem, msgr. Podgorcem in drugimi, ki jih je svočas tako v „Slovencu“, kakor posebno še v „Domoljubu“ imenovala naravnost lopove, izdajalce, neznačajne itd., za kar dobijo že še zasluženo plačilo, da bodo pomnili, na kak način da so tako podlojavno napadali neomadeževane in zaslužne naše najodličnejše prvoriboritelje.

Slutnja nas pa navdaja, da se hoče sedaj dr. Šusteršič hliniti in laškati nam zaradi tega, da bi Grafenauer na Dunaju potegnil za seboj v poseben klub, kjer bi ne bilo mesta za napredne jugoslovenske poslance. Zagotovimo ga, da naj tega ne pričakuje. Noben izmed naših poslancev ne sme biti tam, kjer bo vladal in gospodaril **tzda-jalec koroških Slovencev** dr. Šusteršič. S tem bodi povedano vse!

Ako bi se pa to storiti le poskušalo, potem se dvigne na Koroškem tak vršč in odpor, kakršnega še nismo doživel. Zatorej svarimo naše predviedne in politično izvēzbane voditelje že vnaprej pred vsakim takim poskušom, ker vendar ne gre, da bi hodil roko poljubljat tistem, ki nas je prej opsoval in nas oropal naših najsvetjejših pravic, in ki za našo zmago prav nobenih zaslug nima. Saj koroški Slovenci nismo Šukljeti. — Naši slovenski poslanci pa tudi ne smejo v nemški krščansko-socialni, ali takojimenovani dr. Gessmannov klub, ker tudi tje ne spadajo in nimajo med Nemci ničesar iskat. Ti nas ne bodo podpirali, ker sami vedno bolj in le preradi poudarjajo svoje nemštev tudi tam, kjer so prisiljeni računati izključljivo na slovensko podporo. To smo opazili tudi sedaj pri nas začasa državnozborskih volitev. Naj torej v tem oziru naši voditelji dobro pazijo in naj ne škodujejo svojemu zaupanju in ugledu, ki ga sedaj uživajo splošno med ljudstvom po vsej slovenski Koroški. Bodimo značajni in ponosni sami na sebe!

Končno nam bodi še dovoljeno izreči željo, da bi se posrečilo v ožji volitvi zmagati velezasužnemu rodoljubu, g. županu Ivanu Hribarju, za katerega bije tu pri nas na Koroškem obilo poštenih slovenskih src. Propadel je ta mnogospoštovani rodoljub le samo za en glas, to pa, kakor čujemo, samo zaradi svojega gentelmanstva, ker je baje svoj glas dal dr. Tavčarju in tako porazil samega sebe. Da bi to ne bil storil, bili bi se lahko radovali zmage že 14. t. m., tako pa upajmo, da bode dan 23. t. m. dan sijajne zmage zanj in za njegova načela. V to pomoži Bog in sreča junaška!

Spomini na tržaške volitev.

Z nestrpno pozornostjo so čakali dne 14. t. m. tržaški Slovenci izida volitev.

Ves popoldan je bilo šumeno in vrvenje pred „Narodnim domom“. Protiv večeru je nastala pravcata gneča na toli prostranem trgu pred hotelom

, „Balkan“. Na stotine in stotine je čakalo, ter zrlo z nestrenostjo na veliko desko nad balkonom, kjer so številke označevalje izid volitev. Vsek izid, ugoden na Slovence, izzval je gromovite „živio“ klice iz tisočnih glasov.

Bilo je okoli 7. ure zvečer. Slučajno sem bil med prvimi, ki smo izvedeli, da pride naš veliki Sloven, prvoriboritel svobodne misli g. župan Hribar v ožjo volitev — samo zaradi enega glasu. Glasno sem to razdelil okoli stoječim ljudem. Čudom so se spogledali ljudje in globoka potrost brala se je na vseh obrazih. Pristopili so nekateri, ter prosili, da naj ne povemo tega zbrani množici, ker s tem bi se zmanjšalo navdušenje nad toli zmagoslavno zmago slovenskega življa v Trstu samem. Hoteli smo teži zelji ugoditi, kakor blisk raznesel se je glas med pričujočimi. Oj, Ljubljana, kaj si nam storila! Res, viden vtisk napravila je ta vest. Tupatam slišala se je marsikatera trda na ime Šusteršiča in krepki „živio“-klici so zadoneli za Hribarja. Bilo je opaziti, kako ljudje razumevajo cenu zasluge Hribarjeve in kako spoštljivo se izgovarja njegovo ime. Pač dal Bog, da bi zmagoslavno izsel iz tega boja in obvaroval belo Ljubljano črne pege.

Bližala se je polnoč.

Ljudje, kateri so že ob treh pooldan stali pred hotelom, čakali so še vedno na izid volitev. Z občudovanjem smo spoznali, kako organizacija, kako disciplina imajo tržaški Slovenci in kako navdušenje jih navdaja.

Ordonance, ki so imele na rokavu ime „Edinost“, so prihajale in odhajale ali s kočijaži, katerih je bilo mnogo najetih za ves dan, ali pa z bicikli. Glavni agitacijski odbor je bil v Balkanu; od tu so šla povelja na druge odbore, katerih je bilo mnogo po mestu. Res občudovanja vredna je srčnost in zanesljivost pri tej organizaciji.

Ko se je zaznalo, da je Rybař izvoljen v okolici z ogromno večino glasov, nastalo je tako navdušenje, da ga pero ne more popisati. Odigrnila se je sedaj deska, katera je bila do tega trenutka pokrita, razsvetljena z električnimi žarnicami na kateri je bilo napisano — 1897 amen? — 1907 amen! —

Leta 1897, ravno pred desetimi leti so Slovenci na volitvi propadli. Lahi so jim očitno naznanevali, da za Slovence od sedaj naprej pomeni v Trstu „amen“.

V trenutku največjega veselja, stopil je dr. Rybař na balkon, burno pozdravljen, ter se predstavil kot zmagovalec slovenske ideje v Trstu. Kmalu za njim je neki koroški rojak z balkona naznani preveselo vest, da so tudi koroški Sloveni zmagali in da bodo vrlim Tržaščanom v tako dobrem spominu ostali g. Grafenauer zastopal Slovenski Korotan v državnem zboru. To Vam je bil trenutek, ko je zaorilo, da čulo se je po bližnjem griču. Marsikateremu zarosilo je oko, kajti zmaga je bila presijajna. Tudi bratje Hrvatje prihiteli so, ter z nimi vred prepevali, da zopet lahko buči sedaj morje Adrijansko, ker je zopet slovensko.

Potem — malo po polnoči — je cela truma brojča na tisoče ljudi šla z slovenskimi zastavami na čelu ob hrupnih „živio“-klicih, ter ob pevanju „Hej Slovani“ mimo glavne pošte na veliki trg, kjer je magistratna palaca.

Tu v sredini Italijanstva, v najbolj zagrizenem renegatskem kraju, kjer pravijo, da so Slovenci nepoznani tajci in naš jezik nepoznam, tu so sedaj slovenski govoriki označevali italijanski kamori amen ob pevanju slovenskih himen. Starček s sivimi lasmi ob strani mladeniča, vsi so prepevali. Vse glave so bile odkrite, obrazi so žareli veselja.

Naredili so odlod po celem mestu. Pred hišo „Piccola“, kjer se tiska glasilo Italijanov, je bila velika demonstracija, in gorje, če bi se bil upal kdo kaj nasprotovati. Sli so mimo socialističnega doma in glej, množici sta se medsebojno pozdravljali z „živio“-klici in mahanjem klobukov, kajti zmagali sta nad dosedaj gospodrujočo stranko. Množica vrnila se je pred „Narodni dom“, kjer se je šele v jutru ob belem dnevu razšla.

Bi je lep, krasen večer, ta večer zmagoslavja.

Tudi okolica je s slovenskimi zastavami in razsvetljavo izrazila veselje nad slovensko zmago. Barkovljanci so naredili obhod ob morju, ter ob pevanju pesmi označevali, da slovenska zastava se je visoko dvignila.

Tudi v mestu samem so dosegli Slovenci ogromno število glasov, ter je v enem okraju manjkalo slovenskemu kandidatu le nekaj nad sto glasov, da ni prišel v ožjo volitev.

Na dveh komisijah bili so Slovenci predsedniki komisij, kar je tudi značilno, ker pred dobrim tednom je pisal neki laški list, kako stranke pridno lepijo lepake, pisane v nekem tujem jeziku. Sedaj so pa dobili od tistih nepoznancev zaušnico, da jim bude še dolgo zvonilo po ušeh.

Bilo je pa tudi dosti rabuk. Laški kamoristi so hoteli goljufovat na vse mogoče pretege. Ali socialistični demokrati so pazili tako, da se je kamori prav malo posrečilo goljufati, ter je vsak že prej dobil zasluzeno plačilo. Kakor tigri so planili na vsakogar, o katerem se je izvedelo, hoče po dvakrat ali še večkrat glasovati.

Večer je bil dokaj nemiren. Mnogo vojašta je prišlo iz Gorice.

Bolj pozno popoldan so socialistični začeli bombardirati kavarno, ki se nahaja v magistratni palači. Policija je bila brez moči. Moralo je priti vojaštvo, katero je z nasajenimi bajoneti izpraznilo veliki trg, ter ga potem popolnoma obkolilo. V senci bajonetov skrivala se je tista stranka, katera je pred desetimi leti še silnejše divjala po mestu, ter delala grozovosti, da ga ji ni para več.

Tako je minul dan, ko so Slovenci na skrajni postojanki, ob obalih sinjega morja dvignili visoko svojo trobojnico ter ozanili svetu, da oni so tu doma in drugi so tuji. Vsa čast jim, držali so se krepko, ves slovenski narod gleda nanje s ponosom!

— Mire —

Shod socijalnih demokratov.

Ob velikanski udeležbi se je vršil včeraj dopoldne v „Mestnem domu“ shod, ki ga je sklicala socijalna demokracija in na katerem je ta stranka povedala, kakšno stališče zavzame pri ožjih volitvah dne 23. t. m. Zanimanje za ta shod je bilo pri naprednjakih veliko, ker se je zadnje dni povsod po Ljubljani govorilo, da je imel vodja jugoslovanske socijalne demokracije Etbina Kristana po več ur trajajoče konferenca z dr. Šusteršičem in Štefetom in ker se je po Udmatu in okolicu raznesla vest, da bodo ljubljanski socijalni demokrati v nasprotju z vsemi drugimi avstrijskimi socijalnimi demokrati glasovali za klerikalnega kandidata. Na shodu je bilo okoli 600 socijalnih demokratov, 400–500 naprednjakov in kakih 200–300 klerikalcev, ki so prišli z upanjem, da se bo glasovalo, za katerega kandidata naj gre v boj soc. dem. stranka v Ljubljani 23. maja in ki so hoteli s svojimi glasovi prisiliti soc. demokrate, da bi potem volili Kregarja.

Predsedoval je shodu sodrug Kocmür, glavni govornik Etbini Kristan je pa s silno razburjenostjo govoril med drugim sledče: O slabosti soc. demokratske stranke v Ljubljani ni govoriti. Če bi se bilo 14. maja volilo poštano, ne bi bili slovenski socijalni demokrati doživeli sramote, da bo najmočnejši klub v bodočem državnem zboru brez zastopnika slovenskega naroda. Vsi drugi socijalni demokratje se vesele svoje zmage, le slovenski so potri, ker so bili prevarani, ogoljufani. Vendar naj nihče ne misli, da je soc. demokracija na Slovenskem strta. Dokler je pri nas le še 10 socijalnih demokratov, je še vedno upanje na zmago, da bo narod slovenski ravno tako rdeč kot drugi narodi. Kaj naj stori socijalna demokracija 23. maja pod ožjih volitvah? (Klici: Nič!) Sebi nimamo rešiti nobenega manata. Na Štajerskem in Goriškem bodo soc. demokratje glasovali za naprednega kandidata (Živio klici), ker se gre zato, da črna vojska ne dobi oblasti v roke. Da v Ljubljani i socijalni demokratje ne bodo pomagali klerikalcem do zmage, je jasno. Tudi za Hribarja ne pojdejo v boj, ker ne morejo pomagati tistem liberalizmu, ki je z najpodlejšimi sredstvi šel proti njim. (Ugovori pri naprednjakih). Ako bi glasovali za Hribarja, bi delali tako, kot če bi pozirali svoje lastne izpljuvanje pljunke. V Ljubljani ne kaže nič drugega, kot da vodstvo soc. demokratične stranke priporoča svojim pristašem, da se ožje volitve 23. maja ne udeleže.

Izvrševalni odbor te stranke je sklenil, da se to priporočilo naznani kot sklep stranke in da se bo strogo gledalo, da se ta sklep tudi izvrši brez vsakih ozirov na desno in levo. Ako soc. demokratje ostanejo doma, bo izvoljen Ivan Hribar (Viharni živio-klici pri naprednjakih), saj je že pri prvi volitvi dobil nad 1000 glasov večine nad Kregarjem. 23. maja bodo soc. demokratje s tem, da ostanejo doma, pokazali, da so odločilen faktor. Garancijo pa morajo imeti, da se njihov sklep drži. Kristan je nato padel po uradnikih Južne železnice, češ da so delajoči propagando za liberalno stranko, zlorabljali svojo uradno moč nad podrejenimi uslužbenimi. Grozil jim je, da bi v slučaju kake njihove pasivne resistance soc. demokrati železniški uslužbenci opravljali njih posle, da se jim pokaže, „da so ena figura.“ Vendar, ako se bodo uslužbenci Južne železnice 23. maja vzdržali volitve, se jim odpusti njih greh in izdajstvo. 23. maja bo soc. demokratija organizirala nadzorstvo pri vseh volilnih okrajih in naj se ji tudi očita denunciacija, bo štiri dni pozneje vse pristaše svoje stranke, ki bi šli voliti, izbrisala iz stranke in natisnila njih imena v „Rdečem Praporju.“ Kristan je nato z vso odločnostjo pobijal trditev „Slov. Naroda“ o paktu soc. demokratije s klerikalci kot neres-

nično in poudarjal nadalje, da bi prišli soc. demokratje v Ljubljani v ožjo volitev, ako bi se bilo delalo poštano pri volitvah 14. maja (pri klerikalni strani namreč! op. ur.) Soc. demokratični glasovi so bili oddani za nasprotnike vseh gospodarskega pristiska. To ni bila volitev, ampak navadna hazardna igra. Soc. demokratje v Ljubljani so disgustirani in morajo ohraniti svoji stranki, kar se še da. Parola dunajske socijalne demokracije, da gradi pri ožjih volitvah soc. demokratje povsod za neklerikalne kandidate, ne velja za jugoslovanske soc. demokrate, ker ti odločujejo sami o svojem postopanju. Kristan je nato zavračal naše očitanje, da „Rdečem Praporju“ piše vedno le proti naprednjakom ostro, dočim proti klerikalcem ne, in se skliceval, da je soc. demokratično glasilo v svojih dopisih pisalo proti klerikalcem. Da smo si docela na jasem v tem oziru, konštatiramo, da izmed člankov, ki so izšli za časa volilne borbe v „Rdečem Praporju“, ki izhaja kot dnevnik od 6. aprila t. l., ni bil nobeden resno naperjen proti klerikalcem, ampak vsi le proti naprednjakom in županu Hribarju. Kdo pa bere dopise v kakem listu? Nihče, le tisti, katerih kraja je dopis. Glavno pri vsakem listu so vendar članki in politične novice, ki so pa v „Rdečem Praporju“ istotako — s prav malimi izjemami — vse naperjene proti napredni stranki. Govornik je nato z ostromi besedami obsojal dr. Šusteršičev nastop proti Hribarju in nad vse ostudo peklensko obrekljivo pisavo Gostinčarjeve „Naše moči“ proti isti osebi. V našo politiko se mora uvesti pošten in dostojen boj, v kar se mora začeti takoj delati. Bodočnost slovenskega naroda je socijalno demokrata in bo na Slovenskem izvojevan boj med soc. demokratijo in klerikalci. Že pri prihodnjih volitvah soc. demokratje lahko dobe 4 krat več glasov nego so jih pri zadnjih. Zaupniki soc. demokracije dobe za 23. uraj navodila, glasovalo se pa o sklepnu izvrševalnega odbora ne bo, ker je preveč nasprotnikov na shodu.

Nato je junak z volovsko žilko Anžič „poprijel“ za besedo in kvasil ob splošnem smehu, kot bi se hotel kosati s Kregarjem. „Mi“ dejal je, „bomo 23. maja obračunali s Hribarjem in lepo prosimo soc. demokrate, naj se vzdrži volitve. Cez 6 let se bomo dostojnejše bojevali, nego smo se 14. maja. 23. maja bomo pokazali, koliko je bilo 14. maja prisepjanega“ itd. Slabo reklamo je delal nato za Kregarja Bahor iz tobačne tovarne, ki je dognal, da je Hribar velik nasprotnik volilne pravice, pri tem mu je pa dokaz za to laž obtičal. Po teh besedah je zaključil predsednik shod.

Op. ured.: Ob sebi se razume, da bomo na Kristanove dolžitve, izrečene na tem shodu, posebe odgovorili in natančno dokazali, da so od konca do kraja neresnične in izmišljene.

imenovani list kot odgovorni urednik, potem je bila njegova izvolitev največja sramota za slovenski narod. Zoper tak boj zamore in mors imeti vsak dostojen volilec dne 23. t. m. en edini odgovor: odprto glasovnico z imenom Ivan Hribar.

Klerikalci so pri teh besedah zagnali grozen vrišč, divje so kričali kot obsedeni, da dr. Triller ne sme govoriti da ga hočejo med se itd.

K besedi se je oglasil nato železniški uslužbenec Finžgar ki je dopovedoval, koliko dobrega je že storila klerikalna stranka za železničarje (silen vrišč pri soc. demokratih) in da zato priporoča Kregarja. Župan Hribar se po njegovem mnenju „majčken previsoko nosi,“ zato ga je „neumno“ voliti za poslanca, kakor tudi za župana ne sme več biti izvoljen. „Dandanes, ko je svet tako izobrazen, je sposoben za kandidata tudi tak, ki ima strogane hlače.“ Tu je vzrojil Etbini Kristan, ki je neusmiljeno zdelal Finžgarja, ki je bil dr. Krekov adjutant, ko je ta hotel razbiti železničarsko organizacijo. Ker je Finžgar nekaj ugoverjal, da je bil le proti programu socialne demokratske stranke, obdelaval ga je Kristan znova očitajoč mu hinavstvo in laži. Govornik se je nato še enkrat pečal z volitvami 14. maja, ko so soc. demokratje v obmejnih slovenskih deželah zmagali s slovenskimi glasovi in dejal, da bi bil Riese zmagal brez tistih slovenskih glasov, ako so pa marioski Slovenci glasovali za soc. demokrata, storili so to, da so vrgli vsemencem Wastiana. Pri eventualnem glasovanju za ločitev cerkve od države Hribar v državnem zboru ne bo glasoval za to ločitev, kakor tudi nikoli povedal, da je za razporoko in svobodno šolo. Ako bi bil položaj v Ljubljani tak, da bi mogel pripraviti klerikalcem zmago proti liberalcem, potem bi moral soc. demokratje glasovati za naprednega kandidata, da se prepreči zmaga reakcije. A zdaj tega ni potreba in bi se moral zgoditi čudo, če bi zmagal klerikalec. Čast soc. demokratske stranke zahteva, da ostanejo njeni pristaši doma. — Po teh besedah je zaključil predsednik shod.

Op. ured.: Ob sebi se razume, da bomo na Kristanove dolžitve, izrečene na tem shodu, posebe odgovorili in natančno dokazali, da so od konca do kraja neresnične in izmišljene.

Državnozborske volitve

Lvov, 20. maja. Dosedaj so znani sledči izidi: 5 poslancev poljske ljudske stranke, 3 konzervativni, 3 demokratje, 2 narodna demokrata, 2 napredna demokrata, 2 člana poljskega centra, 2 člana ukrajinskih Malorusov, 2 radikalna Malorusa, 1 stari Malorus, 1 socijalni demokrat, 1 poljski divjak. V 11 kmetskih okrajih je treba novih volitev, v 11 okrajih pa bodo ožje volitev. ▼ 19. okraju je izvoljen finančni minister vitez Korytovski. V 13. okraju je izvoljen soc. demokrat dr. Liebermann, v Lvovu pa pride v ožjo volitev soc. demokrat Breiter s poljskim demokratom Stefanovskim. Po izvolitvi Liebermannu so bile v Krakovu velike demonstracije, pri katerih je policija ranila do 100 oseb.

Dunaj, 20. maja. Cesar je izrekel neprijetno začudenje nad nepričakovanimi zmagami soc. demokratov, posebno zategadelj, ker bodo soc. demokratični poslanci tirali protivovaško politiko. Vsled cesarjeve izjave je začela vlada z vso močjo delovati za kompromise proti socijalnim demokratom.

Vsenemška stranka je izdala poziv na svoje somišljenike, naj se pri ožjih volitvah zdrže glasovanja.

Nemškonapredni volilni odbor na Dunaju poziva svoje volilce, naj pri ožjih volitvah glasujejo proti krščanskim socialistom in klerikalcem.

Praga, 20. maja. Klofač je v imenu narodnih socialistov predlagal mladočensku klubu, naj Mlađeški pri ožjih volitvah podpirajo v vseh treh okrajih njegovo kandida-

turo. Ako bo v vseh treh okrajih izvoljen, prepusti oba praška mandata bivšima poslancema Chocu in in Sobotki. Nadalje je predlagal, naj mladočenska stranka poravnava vse volilne stroške narodno socijalne stranke, za kar bodo narodni socijalisti povsod volili mladočenske kandidate proti socijalnim demokratom. Izveta naj bi bila iz tega kompromisa le dr. Herold in prof. Čelakovski, katera bodo narodni socijalisti odločno pobijali.

Izvrševalni odbor češke socijalne demokracije je izdal poziviti pri ožjih volitvah proti klerikalnim kandidatom. Kjer je ožja volitev med meščanskima strankama, naj se zdrže glasovanja.

Celovec, 20. maja. Deželni poslanec Kirschner, ki je v celovški okolici s socijalnim demokratom Lukasom v ožji volitvi, je naznani svojim zaupnikom, da bi mogel prodreti le tedaj, ako bi ga podpirala Podgorčeva stranka. Ker pa kot nemški svobodnjak ne mora biti izvoljen z glasovi slovenskih klerikalnih glasov, priporoča svojim somišljenikom, naj se zdrže glasovanja pri ožji volitvi.

Linc, 20. maja. Gornjeavstrijski klerikalci bodo pri ožjih volitvah ali glasovali za soc. demokrate ali pa se zdržali volitve, samo da ne bodela izvoljena Löcker in Böheim, ki sta za ločitev zakona in za svobodno šolo.

Krščan. socijalni ministri.

Dunaj, 20. maja. V krščansko socijalni stranki vkljub zanikanju vendar že razpravlja, ako bi ne kazalo poslati svoje zastopnike v ministrstvo. Pri kompromisnih pogajanjih z nemškimi svobodomiselnimi strankami se se že imenovali nekateri krščanski socialisti, ki pridejo pri tej eventualnosti v poštev, in sicer dr. Gessmann kot naučni, Pattai kot železniški in Weiskirchner kot justični minister, oziroma minister notranjih del. Da se krščanski socialisti še vedno obotavljajo, je vzrok ta, ker dr. Lueger odločno odsvetuje, da bi se stranka udeležila sestave ministrstva.

Ogrsko-hrvaški konflikt.

Budapešta, 20. maja. V seji finančnega odseka je izjavil minister Kossuth, da gredo Hrvatje s svojimi zahtevami glede službene pragmatike za železničarje predaleč. Ako bi zbornica ugodila hrvaškim zahtevam, bil bi prisiljen odstopiti. — Hrvatski delegatje so izdelali modifikacije za službeno pragmatiko, ki jih bo jutri utemeljeval delegat Tuškan v odseku. Vest, da se pogajanja pretrgajo, ni utemeljena.

Nemiri v Macedoniji.

Belgrad, 20. maja. V Bitolju so Bolgari umorili predstojnika srbske cerkvene občine, šolskega vodja Popovića, zelo uglednega in po celi Macedoniji znanega Srba.

Sofija, 19. maja. Vsled srbskih in grških zločinov in obupnega polozaja v Macedoniji, je bil sklican za danes velik protestni shod v Sofiji.

Zarota proti carju?

Petrograd, 20. maja. Razun dveh vojakov so sedaj zaprli tudi nekega kozškega podčasnika carjeve telesne straže in nekega pevca dvorne opere. Priznala sta, da sta udeležena na zaroti proti carju. Vsled njihovih izpovedi so zaprli še tri vojaške in bližu 30 drugih oseb. Med zarotniki je bila tudi neka mlekarica, ki prihaja na dvor. Imela je pripravljeno bombo, da jo vrže, ako bi kje v parku srečala carja. Pred vsem pa so bili zarotniki pripravljeni, da poženo posebni carski vlak med Petrogradom in Carskim selom v zrak. Sploh je razkrila policija v zaroti podrobnosti, ki pričajo, da so bile priprave zelo nevarne.

Punt v Indiji.

London, 20. maja. Po celi Bengaliji se je razvila organizacija za bojkotiranje inozemskega blaga. Po celi pokrajini so razpoložene čete, ki motijo trgovino, uničujejo blago in strahujejo trgovce. Obenem pridigujejo upor. Oblasti niso v stanu, vzdrževati miru.

Shod Jugoslovanskih odvetniških in notarskih uradnikov.

V nedeljo dopoldne se je vršil v Sokolovi dvorani „Narodnega doma“ v Ljubljani shod jugoslovanskih odvetniških in notarskih uradnikov. Shod je bil velevažen za slovenske odvetniške in notarske uradnike. Udeležba na shodu je bila srednja in smo pogrešali izmed ljubljanskih odvetniških in notarskih uradnikov marsikov, ki bi bil po našem mnenju lahko prišel nanj. Shoda se je udeležila v velikem številu „Organizacija dnevníčara in inog pisarskog osoblja“ iz Zagreba in že zaradi teh bi bilo pričakovati od slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov, da bi se bili udeležili v popolnem številu zborovanja.

Shod je otvoril predsednik pravljalnega odbora solicitator gosp. Christof, ki je iskreno pozdravil vse navzoče, zlasti pa hrvatske tovarišje (navdušeni živio-klici), ki so po svojem predsedniku sprožili misel za prireditve pričujočega shoda in obljubili, da hočejo svoje slovenske kolege podpirati v njih težnjah in željih. Pozdravil je nadalje navzoče šefe, zlasti predsednika odvetniške zbornice kranjske, g. dr. Majaron, in g. dr. Trillerja kot predsednika zvezne slovenskih odvetnikov.

Za predsednika shoda je bil nato soglasno izvoljen predsednik društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov g. Božha, za podpredsednika gg. Cimerman in Gilčvert, za zapisnikera pa gg. Kamenski in Tavzes. Ko je g. Božha naznani, da je bil navzoč pri zborovanju g. župan Hribar, ki je pa vsled hladu moral oditi in da on prinaša zborovalcem njegove pozdrave, zahvalil se je v imenu odvetniške zbornice in zveze slovenskih odvetnikov g. dr. Majaron, ki je poudarjal v svojem govoru, da želi, da bi bilo zborovanje v prid odvetniškim in notarskim uradnikom. Ta stan je pomožen stan odvetniškega, ki ni nasprotnik njegov, zato odvetniki simpatično pozdravljajo nastop svojih uslužbencev. Sicer se odvetniški in notarski uradniki postavljajo v neko bojno pozicijo proti svojim šefom, vendar je sporazumljeno mogoče. Pisanje „Slovenske pisarne“, ki je oktober 1906 pisala, da se slovenski odvetniki niso odločili za nedeljski počitek, popravljajo govornik, da ni resnično, ker je bil sklenjen tak počitek od odvetniške zbornice še poldrugo leto prej. Odvetniki so za nedeljski počitek, ako le čas dopušča, kakor tudi u dežurnem pozdravlja starostno zavarovanje privatnih uradnikov, dasi bodo morali sami nositi težka bremena. Zato pozdravlja zborovalce, zlasti brate Hrvate.

Nato je poročal g. Christof o zborovanju državnega kongresa avstrijskih odvetniških in notarskih uradnikov, katerega zborovanja se je udeležil kot odposlanec II. skupine slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov in ki se je vršilo v letnjih velikonočnih praznikih. Na zborovanju se je razpravljalo o zboljšanju socialnega in gmotnega položaja odvetniških in notarskih uradnikov in so se sprejele resolucije glede določitve najnižje plače pri sedemurnem dnevnem delu, nedeljskega počitka, dopusta poleti, službene odpovedi, stanovske organizacije, strokovnega lista, društvene posredovalnice za službe, zavarovanja zoper onesmoglost in nezmožnost itd. Poročeval je pozival navzoče k organizaciji, da se tudi odvetniškim in notarskim uradnikom uresniči rek: „Zora puca, bit će dana.“ (Burno ploskanje)

O gmotnem stanju odvetniških in notarskih uradnikov, in sicer o plač

Narodno-naprednim volilcem!

Opozorjamo one narodno-napredne volilce, ki so morda izgubili legitimacije, da je jutri v sredo zadnji čas, da si preskrbe duplike na magistratu. Brez legitimacije se ne sme voliti! Kdor izmed narodno-naprednih volilcev ni dobil dostavljene glasovnice, ali jo je izgubil, si jo lahko preskrbi jutri v sredo in sicer dobre glasovnice volilci, ki volijo v „Mestnem domu“, v Šentjakobske dekliški šoli in v gimnaziji v Tomanovi ulici, na magistratu, vsi drugi pa pri deželni vladi v deželno-vladnem poslopu v Gregorčičevi ulici v pričljučku.

Glasovnice se dobivajo tako na magistratu, kadar pri deželni vladi od osmih zjutraj do osmih zvezčer. Kdor bi si jutri ne mogel preskrbiti glasovnice, ali kdor bi jo v zadnjem hipu izgubil, jo dobi na dan volitvena volišču pri dotičnem vladnem komisarju.

Mnogo volilcev je dobito glasovnice brez pečata deželne vlade. Takšne glasovnice so neveljavne! Kdor izmed naših somišljenikov bi dobil tako glasovnico brez pečata, naj takoj gre k deželni vladi in zahteva, da se mu pritisne na glasovnico uradni pečat.

Opozorjamo volilce, da se volitev v četrtek prične že ob sedmih zjutraj in da traja do dveh popoldne. Vsi naši volilci, ki bi de tega časa še ne mogli voliti, naj skrbno pazijo na to, da bodo pred drugo uro zbrani na volišču, ker po drugi urismejo voliti samo tisti, ki so navolišču.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. maja.

Zveza Nemcev in klerikalcev za ožjo volitve v Ljubljani je sklenjena. Na ljubljanskih vogalih so nabiti lepaki, ki kličejo ljubljanske nemške volilce za danes v torek na shod v kazino, na katerem se bo sklepalo, kako naj postopajo Nemci pri ožji volitvi v četrtek. Pa ta shod je samo formalen in volilci bodo smeli samo kimat, zakaj zveza med Nemci in klerikalci je že sklenjena in zagotovljena. Vodstvo nemške stranke je imelo v nedeljo sejo in je z večino treh glasov sklenilo, da bodo Nemci pri ožji volitvi glasovali za Kregarja. Posebno je na ta sklep vplival baron Schwegel, ki je, prav kakor bi ga bila najela ministrski predsednik Beck in dr. Šusteršič, pritiskal na vse načine na vodstvo, naj sklene zvezo s klerikalci. Pozabljene so vse nečuvane in brezprimerno psovke, s katerimi je dr. Šusteršič v dež. zboru obsipal Nemce sploh in posamične nemške poslanke, pozabljene so vse krvave žalitve, ki so jih klerikalci storili Nemcem. Schwegel je zmagal. Podprlo je Schweglovo prizadevanje pismo vodstva nemške stranke v Mariboru. To pismo pozivlje ljubljanske Nemce, naj na vsak način glasujejo zoper župana Hribarja in sicer zato, ker so liberalni Slovenci v Mariboru glasovali za socijalnega demokrata in s svojimi glasovi vrgli v senemškega Wastiana. Zveza Nemcev s klerikalci je torej sklenjena. Kako plačilo so klerikalci obljudili Nemcem, da tako pljujejo na svoje svobodomiselnopreričanje, tega baron Schwegel še celemu vodstvu ni povedal, to vedo le on in njegovi najožji prijatelji. Zdaj je to za nas tudi brez pomena. Zadostuje nam, da vemo, da je zveza Nemcev s klerikalci sklenjena.

Zanimiv shod se je vršil v soboto pri Pavšku na Martinovi cesti. Sklicali so ga južni železničarji v svrhu, da slišijo kandidata župana Hribarja, ki se je vabilu rade volje odzval. Shodu, katerega so se posebno številno udeležili socialni demokrati,

je predsedovalo jasno spremno g. Pahor. Zborovalci so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem g. kandidata, ki je v daljšem govoru našteval svoja doseganja prizadevanja v korist železniških uslužbencem ter obeta, da bo tudi v državnem zboru z vso vnero zagovarjal težnje in želje železničarjev, katerim se mora izboljšati njihov gmotni položaj. Dokazoval je nadalje g. župan na podlagi neovršnih dejstev, da je delavski stan vobše imel v njem vedno zvestega prijatelja in branitelja ter je razkrinkal nasprotne trditve klerikalnih listov kot nizkotna obrekovanja. Drugi govornik dr. Triller je ob splošnem soglasju pritrjevanju izvajal, da bi socialna demokracija pljunila na lastno zastavo, ako bi oddala pri ožji volitvi tudi le en sam glas klerikalnemu kandidatu. Obema govornikoma je odgovarjal v imenu vodstva socialno-demokratične stranke sodrug Kočmir, in sicer, kar je treba resnici na ljubo izrecno priznati, vseskozi stvarno in dostojno; toda globokega vtiška, ki so ga napravila na zborovalce prepričevalna izvajanja g. župana in dr. Trillerja, ni mogel izbrisati sodrug Kočmir, ki je končno, ko je bila zaključena debata, pozval svoje somišljenike, naj se ne prenaglij, temveč čakajo na sklep vodstva socialno-demokratične stranke, ki mora biti zanje absolutno obvezen.

Ta sklep je sedaj storjen, a z mirno dušo trdimo, da bodo v četrtek tudi oni socialno-demokratični železničarji, ki so bili v soboto navzoči pri Pavšku in ki misijo, da se morajo ukloniti volji strankarskega vodstva, vsaj v srcu glasovali za narodno-naprednega kandidata. Ako smo povedali, da se je shod izvršil početka do konca mirno in dostojno, bi bilo pač odveč pripomniti, da klerikalna stranka na njem ni bila zastopana.

Shod na Barju. Včeraj popoldne se je vršil na Barju pri Vidmarju shod narodnonaprednih volilcev ob veliki udeležbi. Nadučitelj g. Črnagoj je pojasneval pomen državnozborskih volitev, župnik g. Berce je pa z verskega stališča obrazložil ljubezen do bližnjega ter ogorčeno obojaj „Slovenca“ zaradi njegovih neopravičenih napadov na g. župnika Vrhovnika, katerega klerikalci črte, dasi mu ne morejo nobene nepoštenosti dokazati. Soglasno in z velikim navdušenjem je bila sprejeta nato sledeča resolucija: Barjani zbrani na shodu pri Vidmarju na Karolinski zemlji dne 20. maja 1907 odločno protestirajo proti ostudemunapadu v „Slovencu“ št. 114. na našega vsečasti vrednega župnika Vrhovnika. Za kandidaturo županovo stavorila poleg omenjenih dveh gospodov še gg. Ivan Pust in Sturm. Klerikalci agitatorji so imeli analog in namen razbiti shod, pa se jim to ni posrečilo, zato so priredili pri Drachslerju shod, ki se pa baje ni vršil, ker ni bilo ljudi. Barjanom priporočamo, naj se ne dado motiti od klerikalnih agitatorjev, ki agitirajo za pasarja Kregarja, in naj volijo 23. maja vsi župana Ivana Hribarja!

S kakšnimi sredstvi delajo klerikalci? Škofov „Slovenec“ neprestano kriči, da se poslužujejo naprednjaki umazanih sredstev v volilni agitaciji za svojega kandidata. Ne pride nam na misel, da bi zavračali ta klerikalna očitanja, saj ve vsak razsoden človek, da podstavlja klerikalni poštnejaki naprednjakom vsa mogoča slenparstva zgolj v to, da bi prikrali svoje lumparije. Navesti hočemo samo en zgled, ki ilustruje jasno, kakšnih pošteneih sredstev se poslužujejo klerikalci, da bi izvojevali zmago Kregarju. Napredna stranka ima izvrstnega agitatorja g. Debevcia. Tega bi klerikalci silno radi dobili na svojo stran. Te dni je prišel k njemu znani klerikalni priganjač Kozjek z namenom, da bi ga pridobil za klerikalno stranko. Obljubil mu je, da se mu plača 100 K takoj na roko, 100 K po končani volitvi in vrhu tega še od vsakega pridobljenega volilca po 2 kroni. Rekel mu je, naj gre ž njim k dr. Šusteršiču, ali pa v gostilno Dachs, kjer se bo kupčija takoj sklenila.

Poslatar D. seveda ni hotel iti tja, pač pa se je dal pregovoriti, da je šel v nedeljo v gostilno k. Medvedu na Rimski cesti. Tam je našel znanega Rasbergerja, ki je v večji ženski družbi popaval. Ko je D. prišel v sobo, se je Rasberger odstranil in dal D-a poklicati k sebi v gostilničarjevo spalnico. Tu je Debevcu prigovarjal, naj presleda in postane klerikalni agitator, češ da si na ta način najlože prisluži mnogo denarja. Obljubil mu je kakor preje Kozjek 100 K takoj, 100 K po volitvi in za vsakega pridobljenega volilca po 2 K. Seveda je Debevc, ki je zvest pristaš naše stranke, ogorčeno odklonil klerikalno ponudbo. Toda to še ni ustrasišlo klerikalcev. Poskusili so vnovič svojo srečo. Poslali so Kozjeka na Debevcovo stanovanje, da bi somočno njegove žene vplivali nanj. Debevc je še spal, ko se je vtipotil Kozjek v stanovanje. Čul je, kako je v sosednji sobi K. pihal na dušo ženi, da bi vplivala na svojega moža, in zavrela mu je kri, da je skočil pokonci ter s primerno odločnostjo pokazal vrata klerikalnemu vsljivecu. — To je značilna zgodba o kapitljiju, s kakšnimi sredstvi upajo klerikalci zmagati v Ljubljani. Ker že govorimo o klerikalnem agitatorju Kozjeku, pripomnimo, da so moža pravkar aretovali, ker ni hotel nastopiti svojega 10dnevnega zapora, katerega je bil obojen, temveč bi bil raje agitiral za Kregarja. Morda mu je ta celo obljubil, da bo ga v slučaju izvolitve osvobodil zapora.

Dr. Šusteršič na užem kolodvoru. V soboto dopoldne je bil dr. Šusteršič več nego pol ure pri nadzorniku južne železnice in načelniku tukajšnje železniške postaje g. Guttmannu. Kaj je imel tamkaj opraviti, ne vemo natanko, čujemo pa, da je hotel g. nadzornika prigovoriti, da bi vplival na uslužence, da bi glasovali za Kregarja!

Nepoučeni volilci Splošna in enaka volilna pravica je prišla tako hitro, da je marsikak preprost mož v zmoti o svojih pravicah. Tako n. pr. so nekateri volilci, ki so se pri prvih volitvih dali ujeti za Kregarja, sedaj mnenja, da morajo tudi pri ožji volitvi tako glasovati in ne smejo voliti Hribarja. Take ljudi je treba poučiti, da smejo glasovati za Hribarja, četudi so pri prvih volitvih drugače volili. Dalje smo našli nekaj volilcev, ki se prve volitve sploh niso udeležili, sedaj pa mislimo, da se tudi ožje volitve ne smejo. Tudi te ljudi je treba poučiti, da so v zmoti. Opozorjamo na to agitatorje.

Brez vsake podlage! Klerikalci so naznani na dežavno pravništvo vse polno naših ljudi in jim podtaknili mnogo kaznjivih dejanj. Preiskave se vrše z vso hitrico, a te preiskave niso dognale ničesar, kar je dokaz, da so klerikalci z opet enkrat debelo lagali in obdolžili po krivem svoje politične nasprotnike.

Klerikalne laži. Klerikalci so raztrošili po Ljubljani vest, da bo župan Hribar, če bo izvoljen za državnega poslanca, odpravil vse kramarje, ki po večah prodajajo in stvarjajo, zato ga ne smejo ti voliti. To je navadna laž, ki ima namen, odjesti županu Hribarju nekaj glasov na skrajno umazan način.

Župnik Vrhovnik in župan Ivan Hribar. Od trnovskega župljana prejeli smo naslednje pismo: „Slavno uredništvo! „Slovenec“ zaganja se v našega župnika gospoda Vrhovnika, ker se ta zavzemata za župana Hribarja in ga smatra za boljšega kandidata in bodočega poslanca kakor pa pasarja Kregarja. Ali je to kak zločin ali kak greh? Ali je mar župan Hribar pagani ali brezverec, da bi se duhovnik ne smel zavzemati zanj? „Slovenec“ in naši politikijoči duhovniki sicer liberalce kaj radi proglašajo za brezverce, toda vsak priprst človek ve in vidi vsak dan, da so takozvani liberalci v svojih dejanjih in v ljubezni do bližnjega boljši kristjani, kakor večina klerikalcev, prav gotovo pa mnogo boljši kakor „Slovenec“ uredniki. Še nikdar ni bilo na Kranjskem toliko sovrašta, toliko hinavščine, toliko

strasti in jeze, kakor odkar je nastopila sedanja klerikalna ali slovenska ljudska stranka in odkar se duhovniki tako besno zaganjajo v politične boje. — Župnik Vrhovnik stori le, kar mu velevata srce in pamet, ko se zavzema za moža, kateremu je Ljubljana dolžna toliko hvale in ki se bode za naše koristi potegovali tako odločno, kakor nihče drugi. Pri tem postopa gospod Vrhovnik mirno in dostojo. Glejte pa našega kaplana Köchlerja, kako strastno se podi za Kregarja, katerega osebno baje niti ne mara, kako razburja ljudi, kako ščuva žene in rodbine. Nam Trnovčanom je le treba primerjati naša duhovnika, da vemo kaj je prav in komu imamo dati svoj glas. Mi ljubimo svoje rojstno mesto in bodemo z malimi izjemami vsi glasovali za župana Ivana Hribarja! — Veseli nas da so Trnovčani tako zavedni in politično samosvoji rojaki. Sicer pa nismo na tem nikdar vdomili! Klerikalci dobro vedo, koliko zaslome ima župan Ivan Hribar med ljubljanskimi meščani, zato so na Trnovčane napodili domačega kaplana misleč, da jih bode ta pregovoril. Toda ves trud je zaman, zasluge župana za Ljubljano so prejasne, zato pa tudi naše stolno mesto ne more dobiti boljšega poslanca kakor je on.

Kaplan Köchler v cerkvi.

Trnovski župljani nam poročajo, da je njihov kaplan pri službi božji popolnoma zmešan in da ne ve, kaj dela. Na binkoštno nedeljo je pri maši najprej zapel »Oremus«, potem pa šele »Dominus vobiscum«. Faranom se je to čudno zdelo, saj vedo, da po besedah »Dominus vobiscum« pride šele »Oremus«. Mož je se spogledovali, kar je gotov zapzel kaplan Köchler, in je popravil svojo zmoto. Tudi na binkoštni ponedeljek ni bil kaplan Köchler prav pri sebi. Imel je peto mašo in je besede: »Per omnia saecula saeculorum« le citiral, a jih ni pel. Ali zdaj se je vendar domislil, da ima peto mašo in je te besede ponovil in zapel. Ljudje so se zgražali in odličen posestnik, ki je znan po Trnovem kot hud klerikalec, je rekel javno v družbi, »da gospod Köchler ni za kaplana.«

Kapelan Köchler se zabava z nedolžnimi dekleti.

Trnovčani že ves čas ugibajo, kako je neki to, da se gospod kapelan zabava le z dekleti. Po ulicah ustavlja le dekleta in jih nagovarja, nikoli pa še nismo videli, da bi ustavil in nagovoril kakega fantiča. Ali to je menda že tako v človeški naravi. Nekateri ljudje se zabavajo s psi, stare ženske obožavajo mačke, a trnovski kapelan ima veselje z dekleti. In izumil si je posebno vrst zabave. Okrog sebe zbira dekleta potem pa se razkorači v pravem pomenu besede, to je svoje noge naranzen postavi, potem pa mu deklice skozi noge smukajo. Gospodu kapelanu menda posebno dobro stori, da se mu dekleta ob noge drgnejo. Vsak človek išče svojo zabavo in svoje veselje, gospod kapelan ima veselje z dekleti. In izumil si je posebno vrst zabave. Okrog sebe zbira dekleta potem pa se razkorači v pravem pomenu besede, to je svoje noge naranzen postavi, potem pa mu deklice skozi noge smukajo. Gospodu kapelanu menda posebno dobro stori, da se mu dekleta ob noge drgnejo. Vsak človek išče svojo zabavo in svoje veselje, gospod kapelan je v hudičkah zadovoljen z nedolžnim smukanjem skozi noge.

Kapelan Köchler na ženitini.

V trnovskem kapelanu tiči mnogo romantike. Škoda, da mož ni pisatelj, da bi porabil svoje romantične talente. V tem oziru ne vemo, kdo je večji mojster: on ali Montagnini. Rekli bi, da je bil Montagnini bolj spreten diplomat pri ženskah. Na neki ženitini sta ga očarali in začarali dve krasotici in izprosili si je se stanka na določenem prostoru. On je prišel, a deklet ni bilo, a ti sta imeli to veselje, da sta od daleč opazovali kako je prevarjeni don Kižot na vse strani gledal, vzdihoval in poparjen izginil.

Trnovski kaplan Köchler

je prvi, ki je s politiko oskrnil našo farno cerkev. Do sedaj se je slišala v nji edinole božja beseda, sedaj pa je namesto te, začel Köchler na prižnici uganjati politiko, lagati in farbat ljudi. Naše ljudstvo pa je verno in hodi zato k šmarnicam, da počasti Marijo, mater božjo, ne pa zaradi kaplance goljufne politike. Köchler ni vreden, da bi tu ponavljali, kar je čevel, a povemo le, da se nad takim početjem zgražajo naši pošteni Trnovci in Krakovčani, in celo mla-

dini to ne ugaja. Včeraj je rekla učenka 3. razreda lj. šole svoji materi: „Mama, danes pa niso bile šmarnice, g. kaplan so se samo kregali na prižnici.“ — Bog daj da bi naše novice v Narodu toliko uplivale na škofovo maloventuro, da podeli Kahlarju kakršno službo hoče, magari če ga postavi celo za prelata, le da ga nam spravi izpred oči, kor ga tu nihče več ne mara.

Kaplan Köchler na Barju.

Trnovski kaplan hodi jak rad na Barje. Ne hodi pa tja učit krščanske vere, ampak seje prepri med možni in ženami. Agitira za Kregarja in pravi ženam: »Če bodo vaši može voliti Hribarja, potem bo Hribar upeljal triletni zakon; vaši može vas bodo zapodili, a otroki pometali v vodo. Ravno tako bodo pri nas, kakor je na Francoskem.« Barjanke to verjamejo in zahtevajo, da njih može morajo voliti Kregarja. Gospod kaplan je duhovnik, ki misli, da sme farbat nevedne ženske.

Kaplan Köchler agitator.

Kaplan Köchler hodi od hiše do hiše in agituje za Kregarja, župnik Vrhovnik pa je doma, da ni trnovska fara brez duhovnika, kadar ga ljudje potrebujejo. Tako je kaplan pridržal v hišo moža in je začel takole govoriti: »Saj veste, da so volitve in da bo treba Kregarja voliti, ali me poznate?« Mož je odgovoril: Seveda Vas dobro poznam, še od tedaj, ko ste nosili koso svojemu očetu na kolodvor in sem Vas večkrat stresil za ušesa. Na svojo stran me ne dobite nikoli. Bil sem socijalni demokrat, a zdaj bodem volil Hribarja.« Kaplan je obledel, in jo molč odkuril.

Kaplan Köchler agituje v talarju. Tudi talar mora pomagati pri agitaciji; pred navadno suknjo nimajo ženske potrebnega rešepka. Zato se je kaplan Köchler vrgel v

Služljeno je prišel mimo nekdo, ki ga je Kregar za rokav zgrabil in vlekel noter, češ, da se tam dobrote dele. Kakšne dobrote so se delile, je razvidno iz tega, da je dr. Šusteršič izjavil, da Hribar ne bo mogel nič storiti za poštne uslužbence na Dunaju, ker ne bo imel dr. Šusteršičeve podpore. Iz teh besedi sledi, da bo dr. Šusteršič nasprotoval vsakemu Hribarjevemu predlogu, ki bi bil stavljen v prilog poštним uslužbencem. Samo dr. Šusteršič more komu pomagati, drug pa nihče nič! Poštni uslužbenci so odšli s prepričanjem, da na tak katališki lim ne pojde nikdar!

Tolovajstvo v Bevkah. Naše razkrivite o klerikalnem tolovajstvu v Bevkah je imelo vsaj toliko uspeha, da so se oblastva zganila. Fajmošter Poljšak pa ni zaprt. Zato pa se brunne duše v Bevkah temeljito posvetujejo, kako govoriti pri sodniji. Izdana je parola: Rajši naj bo vsa vas zaprta, akor da bi se fajmoštru Poljšaku le en las skril.

Ožja volitev med Ježovnikom in Robičem. Izvolitev naprednega kandidata Ježovnika v okraju Gornji grad — Šoštanj — Slovenji grader — Marenberg je zagotovljena, ako vsi napredni volilci store svojo dolžnost tako kakor pri prvotni volitvi. V tem slučaju bo zmagal še ložja, ker bodo pri ožji volitvi glasovali za Ježovnika tudi socijalisti. V okrajih Šoštanj, Slovenji grader in Marenberg bo „Narodna stranka“ imela brez dvoma tudi to pot večino volilcev na svoji strani in če pristaši „Narodne stranke“ v gornjogradskem okraju le količ kaj store za Ježovnika, je zmaga „Narodne stranke“ zasigurana! Povedati moramo, da smo v gornjogradskem okraju pričakovali več naprednih glasov, kakor se jih je oddalo pri prvotni volitvi. V tem oziru je Gornja savinska dolina daleč zaostala za Spodnjo savinsko dolino, ki je skoro z dvetretjinsko večino volila za svoga poslanca kandidata „Narodne stranke“ Frana Robleka! Naprednjaki v gornjogradskem okraju, pokažite sedaj pri ožji volitvi, da tudi Gornja savinska dolina ni tako klerikalna, kakor se jo navadno slikajo! Nagnite sve svoje sile, da spravite zadnjega naprednega volilca na volišče! Zdi se, kakor da bi se prvotnih volitev ne bili udeležili vsi napredni volilci, oziroma kakor da bi agitacija na napredni strani v gornjogradskem okraju ne bila tako živahna, kakor bi morala biti. To se mora sedaj popraviti! Naprednjaki v gornjogradskem okraju vsi na delo do zadnjega moža, nagnite vse sile, da ne pade na Gornjo savinsko dolino sramota, da je ona zakrivila, da ni prodrl naprednik kandidat Vinčko Ježovnik!

Wastian — Marckhl. — Od Drave se nam piše dne 19. maja t. l. — Zmage pijani so bili dne 15. maja t. l. nemški Celjani, ker je baje tako sijajno prodrl njihov kandidat Marckhl, ter priredili so mu po že znani celjski metodi »siegesfeier«. Tako čitamo v nemških listih, pa tudi to, da se je Celje s tem, da je zmagal Marckhl, pokazalo »als die deutscheste Stadt Steiermark«! Vidi se, da so bili res — pijani! Nikar ne mislite, da boste čez šest let ta mandat še imeli! Če pomislimo, kako so se stavljali volilne imenike, — samo v Celju n. pr. ni bilo v tem imeniku nad 50 social-demokratov! — če dalje vpoštujemo dejstvo, da se Slovenci v mestni skupini Celje-Ormož volitve niso udeležili v takšnem številu, kakor se je tega bilo opravičeno nadejati: potem je Marckhl pač zmagal s klatrno večino! Prihodnjic — in naj se to zgodi tudi še prej, nego v šestih letih! — tega mandata naši Nemci ne dobe več! — Maribor je padel pasti mora tudi Celje! — Imajo zdaj Marckhla, a zgubili so Wastiana! Nemcem našim slabu pridobitev in prehod udarec, nam Slovencem pa malo škode in ne-precenljive koristil — Birokrat Marckhl, navaden političen frazer, a Wastian navdušen in verziran politik, ki je s svojim vztrajnim brezozirnim

delom ogromno škodoval narodni stvari Slovencev! — Umestneje bi pač bilo, če bi bili naši celjski »Nemci« vzpričo temu dejstvu priredili »trauerfeier« 15. maja t. l., nego da so se svojim puham proslavljanjem Marckhla nepotrebitno izivali socialisti in Slovence. Le spokorite se in bodite pripravljeni na padec svoje »nemške« trdnjave. Tla so jež že spodkopana, ne pomaga nič! Tudi »deutsches Haus« nas ne reši več!

Razbit klerikalni shod. Dne 19. t. m. so prišli v Zabukovje pri Sevnici pomagat Benkoviču novo-pečeni poslanec Pišek, Benkovičev pisar Leskovšek in neizogibni kapelan Tratnik iz Rajhenburga. Ker niso mogli dobiti primerrega prostora, so zborovali pred cerkvijo, a shod je bil razbit. Še tista peščica, ki je prvič glasovala za Benkoviča, bo zdaj volila Roša. Naskok klerikalcev se je ponesrečil. Zabukovje ostane trdnjava na rodne stranke. Živelj vrli Zabukovljani!

„Centralna posojilnica“ na Spod. Štajerskem. Iz slovenskega Štajera se nam piše: Naši klerikalni osredovalci slov. ljudstva nameravajo povsem resno ustanoviti posojilnico na katoliški podlagi, in sicer s sedežem v Celju. — V cejen. vašem listu smo že pred par meseci omenili to namero. Naši črnuhi kopirajo v vsem kranjske bratce. Videti hočemo, kako bodo v ekonomičnem oziru uravnali svoje delovanje. Mislimo pa, da bodo spregledali sedaj vendar enkrat tisti, ki še vedno sanjarjo o blaženi „slogi“. Sloga je zgolj humbug našim klerikalnim matadorjem, samovlada pa vse! Zato pa pozor, da ne budem razočaran!

Ptujski „Štajerc“ je s svojimi kandidati sramotno propadel. Župan Ornig, za kojega se je „Štajerc“ na vse pretege trudil, in za kojega so šli v boj vsi nemškutariji ptujskega okraja, dobil je komaj 1317 glasov, dočim je napredni kandidat Zadravec, iz kojega se je „Štajerc“ norčeval, dobil 2165 glasov. Ornig je pričakoval baje v Opatiji na dan volitve zagotovo poročila, da je izvoljen ali pa da pride s Plojem v ožjo volitev. No pa se je pošteno vrezal. Nemškutarski kandidat Senekowitsch v Mariborskem okraju, je dobil v svoji lastni občini, katera ga je kandidatom postavila, med vsemi kandidati najmanj glasov. V Kozjanskem okraju je dobil nemškutar Drofenik od 6500 glasov komaj 654, dočim so nemškutarja Vodopiuča v Celjskem okraju volili le njegovi hlapci. Dobil je skupaj 14 glasov. Največ glasov med vsemi nemškutarskimi kandidati dobil je Kresnik v Mariborsko Slovenske Bistriško okraju. To pa zato, ker se je na svojih shodih izdajal za naprednega Slovence ter je zatajil svojo nemškutarško dušo. Po klaverneh porazu nemškutarjev v vseh spodnjetajerskih slovenskih okrajih je pač ptujski „Štajerc“ svojo žalostno vlogo doigral. Nova narodno-napredna stranka mu je zadala smrtni udarec.

Trije ledeni može — Pancracij, Servacij in Bonifacij — dne 12., 13. in 14. majnika se baje kakor pravi „Marburger Zeitung“ letos niso prikazali. Prišel pa je dne 14. maja v Maribor neki drugi „ledeni mož“, ki je povzročil tako zimo, da so mariborski všenemci s svojim Wastianom popolnoma pomrzli.

„Marburger Zeitung“ je vsled poraza Wastiana popolnoma iz sebe. List, ki je vedno na najnesramnejši način žalil Slovence ter jim odrekal v Mariboru vsako pravico do eksistence, prizna zdaj naenkrat, da je pri zadnjih volitvah v Mariboru volilo pet sto Slovencev Reselna. Ker pa je splošno znano, da so mariborski duhovniki — okoli petdeset — volili krščansko socijalnega kandidata, dočim so nekateri drugi klerikalci, Slovenci — na število 54 — volili Tratnika, je torej dokazano, da se je zadnje državnozborske volitve v mariboru udeležilo čez šest sto Slovencev. Mi mislimo, da na boljši način mariborski Slovenci svoje politične moži niso mogli pokazati.

Birmovanje. Piše se nam: Kakor običajno, imeli smo tudi letos na binkoštne praznike v Ljubljani

birmovanje. Oba dneva je neprestano deževalo in otroci tavačoči po mokrotinem tlaku in blatu so bili res usmiljenja vredni. Marsikaterega je namreč priveden boter ali kumica preprano, marsikaterega prekasno v vlažno cerkev, nevedé, kdaj se prične opravilo. Brumni „Slovenec“, ves prežet za katoliško vero in njene obrede, je letos v svoji veliki gorečnosti in skribi za kelharja Kregarja prav polnoma pozabil objaviti čas birmovanja. Dočim točno naznanja vsako sodalitas kake dekanije, to je zborovanje, na katero se natrapa cela kopa rejenih popov, da ves dan skupno žro, žro in žro, se mu ni zdelo potrebno, objaviti čas, kdaj se prične birmovanje. Pa saj se gre tu le za nežno deco in botre, tam pa za presvete posode božje!

Društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ na Dunaju se pridružuje upravičeni zahtevi akademičnih društev »Triglava« in »Ilirije« ter apelira v istem smislu kar najodločnejše na vse slovenske poslance, ki imajo stopiti v parlament in najsi pripadajo tej ali oni stranki, da zastavijo vso moč svojega vpliva v to, da se čimpreje reši pereče slovensko vseučiliško vprašanje.

Na Črnučah pri Ljubljani so pri volitvi dobili: Šusteršič 82, Petrič 33 in Žirovnik 8 glasov.

Odlikovanje. Cesar je podelil višjemu računskemu svetniku Petru Blazinu v Trstu vitežki križec Fran Jozipovega reda.

Imenovanje. Gosp. Egidij Čeh, šolski vodja Hrvoju v Istri je imenovan za učitelja slovenščine na državnih ljudskih šolah Via Fontana in Piazza Lipsia v Trstu.

Iz davčne službe na Štajerskem. Davčni pristavi v 11. činovnem razredu so postali začasni pristavi Josip Kaič, Fr. Pihler in Štefan Šuc ter računski podčastnik Josip Bikošek.

Premeščen je davčni oficijal gosp. Janko Blažon iz Weiza k okraju glavarstvu v Sloveniji Gradeč.

Smrtna kosa je zopet pobrala poštnega uradnika. Umrl je na binkoštni ponedeljek v deželni bolnici oficijal gosp. Jos. Kristof. V dobrém pol letu je to četrти uradnik, ki je moral zapustiti poštno dolino solz. Za Butoracem Jenko, Filic in zdaj Kristof. Vsi so umrli v najlepši moški dobi. Kaj naj porečemo k temu. Saj je občno znano, kakšne so sploh razmere na poštnih uradih in mnogo se je o tem pisalo. Rajnki Kristof je bil dober narodnjak in vesel družabnik, ki je kaj rad in dobro pel in ki ga je vsak imel rad, kdor ga je poznal. Bil je znan in priljubljen v Ljubljani in poštno uradništvo ga težko pogrešalo. Zapustil je vdovo in kopico majhnih otrok. Naj mu bo zemljica lahka.

Umrl je danes na Marije Teresije cesti g. Alfonz Pellan, star 63 let.

Klerikalni agitator Rasberger nam piše z ozirom na našo sobotno tozadovno notico, da ni res, da bi ga bili že povsod spodili, kjer so ga spoznali.

Prve ljubljanske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda redni letni zbor bo 31. maja ob 6. zvečer v pisarni družbe sv. Cirila in Metoda v »Narodnem domu«.

Poročila sta se g. Hugo Lewicki, geometrer v Bugojnu, z gdž. Ljubico Klinar, c. kr. poštarico v Medvode, in g. Josip Poženel v Ljubljani z gdž. Pavlino Šusteršičem. Čestitamo!

Odlikovanje. Gospod Karel Jelovšek, lastnik parne opekarne na Vrhni, je z dekretom z dne 7. maja imenovan za c. kr. dvornega založnika. Njegova opeka slovi mnogo desetletij za najboljšo in jo je dvorno oskrbištvo kupovalo za Lipico.

Povski zbor „Narodne čitalnice“ v Škofiji Loka priredil 26. m. v Radovljici v salonu g. Kunstelja pod gesлом »koroska narodna pesem« koncert. Na vzponu je 11 mešanih zborov iz Rožne doline, 5 moških zborov in 4 mešanih zborov iz Ziljske doline in dve drugi skladbi. Čisti dohodek je namenjen Gospodinjski šoli pri Sv. Jakobu v Rožni dolini. Zanimanje za ta koncert je po Gorenjskem veliko. Na koncert pride tudi mnogo koroških Slovencev z župnikom Ravnem na čelu.

Iz Gorenjske Logatca se nam piše: Binkoštne sobote to, je dne 18. t. m. prišlo je več žensk k tukajšnjemu mesarju po meso. Pri tem je nastal med njimi preprič, ker so ene trdile, da je danes post, druge pa zopet

da ga ni. Neka ženska pravi: »Predno sem šla po meso, sem doma pogledala v družinsko praktiko in sem opazila, da notri post ni zaznamovan.« Druga ženska pa pravi: »Vi ste go togo judje, ker boste danes jedli meso, to je vendar post.« Prva žena na to odvrne: »Ne, mi nismo judje ampak judje morajo biti tisti, ki so družinsko praktiko tiskali ker niso postavili nič posta notri.« Na to je še tretja ženska pristavi: »Jaz sem pa doma, predno sem šla po meso, pogledala v Blaznikovo praktiko, tam pa je post zaznamovan.« Ker so imeli ženske več zaupanja do Blaznikove praktike kakor pa do družinske, odšle so ene brez mesa domov; katere so bile pa že meso kupile, prihranile so ga za drugi dan, tako, da se je dočinil in kuhal v Gorenjem Logatcu običajna postna jed: repa in fižol. Gospod urednik, zdaj pa razsodite, kateri so boljši kristijani: ali liberalci, ki imajo v Blaznikovi praktiki na binkonštno soboto zaznamovan post ali pa klerikalci, ki ga v družinski praktiki nimajo.

Schöffl — pojde! Kakor se nam piše iz Celja, se je komiju v »Zvezni trgovini«, znamenu Schöfflu, služba odpovedala. Ta pobič je bil v slednjem času že tako predzren, da je v trgovini kar za odjemalcij pljuval. No, odjemalcij sedaj vsaj vedo, da je kuratorji narodne trgovine upošteval njih željo, ter vzame to z zadoščenjem na znanje. Svojega ljubljanca pa naj vikar Goršek spravi pod svoje okrilje. Habeat sibi!

Zastrupil se je v Trstu 27-letni natakar Simon Kos, a ga je zdravnik še rešil pri življenu.

Nesreča. V soboto zvečer je drvar Matevž Klančar na Francovem nabrežju padel in si pri tem zlomil v členku levo nogo. Za silo so ga odvedli v osrednjo policijsko stražnico, potem pa so ga prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Ubil se je včeraj ponoči proti stak c. in kr. 27. domobranskega pešpolka Anton Paternoster, rodom iz Studenca, ko je skočil raz vojašnico okno z II. nadstropja. Nesrečen je baje ni imel nikakega povoda za samoumr in je najbrže čin izvršil v sanjah. Njegovo truplo so prepeljali v garnizijsko mrtvašnico.

Pobegnil je dne 17. t. m. od zgradbe hiše nasproti justične palače prisiljenec Ivan Fatur, rojen 1. 1875. v Zagorju pri Postojni in tja pristoden. Odšel je v prisiljeniški oblik.

Pogreša se že kažih 12 dni 6letni bebe Tomaž Grad iz Dolškega. Kjer bi ga utegnili zadržati, naj to takoj sporoči županstvu v Dolskem, okraj Kamnik.

Električni voz je podrl včeraj dopoldne na Zaloški cesti 18letno sivlico Marijo Sitarjevo in se je na glavi in na životu znatno telesno poškodovala. Voznik Grobin je sicer dalj z zvoncem znamenje, ker je pa Sitarjeva gluha, tegu ni čula in se ni mogla izogniti.

Samoumor. Včeraj popoldne se je v svojem stanovanju na Starem trgu št. 32 ustrelil dne 22. oktobra 1888. v Ljubljani rojeni postreščkov sin, krojaški pomočnik Ciril Šušter. Zadel se je v srce in bil takoj mrtev. Vzrok samomora je neznan. Šušterjevo truplo so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Prijet subageut. Včeraj popoldne na zgodnjem uradniku je bil včeraj aretoval delavca Ivana Lesarja iz Šuštega, ker je hotel 15 izseljencev spraviti v Ameriko po neki tujezemski agenturi, katera mu je obljubila za vsakega moža 10 K nagrade. Ker mu pa ni bila sreča mila, bode moral Lesar pokusiti ričet, mesto da bi štel svete konce.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 130 Macedonev, 40 Hrvatov in 50 Slovencev. 180 Hrvatov je šlo v Inomost, 70 v Heb, 60 v Bad-Gastein, 45 v Beljak, 15 pa v Linc. — Predvčerajšnjim je prišlo iz Amerike 100 Hrvatov, 25 se jih je pa odpeljalo v Nemčijo. — V soboto je šlo v Ameriko skozi Ljubljano 70 Poljakov, nazaj je pa prišlo 90 Hrvatov in Slovencev. 60 Macedonev se je pa odpeljalo v Heb.

Izgubljeno in najdeno reči. Na južnem kolodvoru je bila izgubljena, oziroma najdena palica, nož z dvema klinjama in kratka srebrna verižica. — Kuharica Jožefeta Porenova je izgubila denarnico, v kateri je imela 10 K denarja. — Šolski učenec Friderik Moro je našel denarnico z manjšo vsto denarja. — Delavec Matija Bizjan je izgubil srebrno uro z verižico.

Izgubil je v soboto neki trgovski vajenec na poti od Resljeve ceste do pošte paket, v katerem je bilo 30 poštnih sprememb z adresami. Pošteni najdetel naj odda najdeno stvari v upravnosti »Slov. Naroda«.

* **Najnovejše novice.** Predsednik najvišjega sodišča dr. Steinbach je prosil za umirovljenje.

Kalodont
Se dobi povsod!
neobhodno potrebeni zobni Cremē
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Borzna poročila.

Ljubljanska
Kreditna banka v Ljubljani¹.
Uradni kurzi dun. borze 21. maja 1907

	Dun. Borz.	Blag.
1. majska renta	98 45	98 65
2. majska renta	99 75	99 95
avstr. kronska renta	98 50	98 70
z. stara	117 10	117 30
z. ogrska kronska renta	94 —	94 20
z. zlata	111 95	112 15
z. posojilo del. Kranjske	99 50	99 80
z. posojilo mesta Špijet	104 50	101 50
Zadar	99 85	100 85
bos.-herc. železniško posojilo 1902	99 45	100 45
češka del. banka k. e. f. e.	100 —	101 —
zast. pisma gal. deš. hipotečne banke	99 10	99 60
pašt. kom. k. e. s 10% pr.	100 —	101 —
zast. pisma hincast. hranilnice	99 50	100 50
zast. pisma egr. ent. del. hranilnice	100 —	100 50
z. pie. ogr. hip. ban.	100 —	100 30
obl. egr. lokalnih železnic d. dr.	100 —	100 20
obl. češke ind. banke	100 —	101 —
prior. lok. telex. Trst	99 90	98 75
prior. delenjekti Šel.	98 75	99 75
prior. jač. zel. kup. 1/4	303 75	305 75
avstr. pos. za tel. e.	100 —	101 —
Bročno	151 75	153 75
bročno ed. I. 1800%	256 —	260 —
bročno ed. I. 1884	147 15	149 15
bročno	265 —	275 —
bročno kred. I. omrežje	270 50	280 50
bročno	244 50	254 50
bročno hip. banke	96 75	106 75
bročno k. hr. 100%	191 75	192 75
turške	21 40	28 45
bročno	435 —	445 —
bročno	80 —	90 —
bročno	88 —	94 —
bročno	57 —	63 —
bročno	45 75	47 75
bročno	28 10	30 10
bročno	63 —	73 —
bročno	18 —	18 —
bročno	476 —	486 —

češne železnice	131 —	131 80
državne železnice	680 75	681 75
avstr.-ogrskie bandne delne	1767 —	1777 —
avstr. kreditne banke	662 75	663 75
ogrsko	766 50	767 50
zvezostenske	240 50	242 —
premogok v Mostu (Brček)	728 —	730 —
lipinske mentan	610 —	601 —
prasko Žel. Ind. dr.	2618 —	2628 —
sima-Murakayi	549 50	556 25
triboljanske premo. državne	870 —	272 —
avstr. orodne terev. državne	547 50	553 —
češke zdravstvene direktore	148 —	150 —
kr. celiški	11 86	11 89
državni	19 11	19 14
državne	23 50	24 05
češke	24 —	24 08
češke	117 62	17 82
češke	25 47	25 65
češke	2 52	2 53
češke	4 84	5

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 21. maja 1907.

	kg	K	10:34
Pšenica na oktober	50	60	8:5
črni žit	50	60	8:5
Koruzna julij	50	50	5:85
Uvega oktober	50	50	6:76

15-20 h višje.

Meteorološko poročilo.

Vsična nad morjem 06:2 Srednji vratni tlak 7860 mm.

čas	Stanje	Temp.	Vetrovi	Nebo
17. 9. zv.	732 3	12 0	brezvetreno	oblačno
18. 9. zv.	729 7	9 4	sr. svzh.	dež
18. 9. pop.	730 1	11 1	sr. svzh.	dež
19. 9. zv.	732 4	8 0	sr. svzh.	dež
19. 9. zv.	729 7	6 0	sr. svzhod.	dež
19. 9. pop.	729 2	9 0	sr. szazh.	oblačno

Srednja predvračajna in včerajšnja temperatura: 12 °C in 9,5 °C; norm.: 14,8 °C in 14,4 °C Padavina v 24 urah 22,6 mm in 46,3 mm.

Alfonz Pellan

danes nagle smrti o polnoči v 63. letu svoje starosti v Gospodu zaspal.

Pogreb ljubljene pokojnika bo v sredo, dne 22. t. m. ob 5. uri po polne iz hiše žalosti, Marije Teresije ceste št. 11, na pokopališče k Sv. Krizu. 1688

Sv. maša za pokojnika se bo služila v franciškanski cerkvi v četrtek, dne 23. t. m. ob 8. uri dopoldne. Dragega rajnika priporočam v blagom in molitev.

V Ljubljani, dne 20. maja 1907.

Vsem sorodnikom, priateljem in znancem se naznana prežlostna vest, da je naš soprog, oziroma oče, gospod 1686

Jožef Krištof

c. kr. poštni oficijal

včeraj, dne 20. majnika ob polutreh popoldne, previden s sv. zakramenti za umirajoče, po daljši in zelo mučni bolezni mirno premiril.

Pogreb dragega rajnega se vrši v sredo, dne 22. t. m. ob petih popoldne iz mrtvačnice dež. bolnice na pokopališče k Sv. Krizu.

Priporočamo ga v blag spomin.

V Ljubljani, 21. maja 1907.

Nežika Krištof, soproga Vladka, Boris, Mila in Vera, otroci.

Konjski hlapec

k enemu konju se tako sprejme. Začetna plača K 75.— mesečno.

Zaloga piva Reininghaus Spodnja Šiška.

2 spretna 1685 1

krojaška pomočnika

sprejme tako v trajno delo
P. Cassermanu
krojač, Šelenburgove ulice.

Prodajalna

z galanterijskim blagom, na jako obiskani cesti v Ljubljani, se zaradi premembe stanu tako odda. Cena za vse skupaj 2000 kron.

Več se izve v upravnosti „Slov. Naroda“. 1679 — 1

z kleparški pomočniki

dobe tako v trajno delo pri kleparju Franu Žužku na Bledu.

Istotam se sprejmeta

dva vajenca.

Dve mesični sobi

na otoku Čresu (isola Cherso) čedno opremljeni, eventuelno s hrano in postrežbo, se oddasta po zmerni ceni dvema okrepanja potrebnima osebam. 1681

Več o tem se pozive v potovalni pisarni Ed. Šmarda v Ljubljani, Dunajska cesta štev. 18.

Sprejme se v službo v ſpecerijski stroki dobro izvežbana

prodajalka

ki bi bila zmožna sama voditi trgovino, v prodajalno Simona Bratovž v Št. Vidu pri Vipavi št. 39.

Nastop takoj. Prodajalka bi se pa eventualno tudi lahko primožila.

Ustmetne ali pismene ponudbe na gori navedeni naslov. 1683

Hugo Lewicki

geometer

Ljubica Lewicki roj. Klinar

c. kr. poštarica

poročena.

Bugojno

17. maja 1907

Medija-Jžlaké

1677

12-57

Podružnica v SPLJETU.

Delniška glavnica K 2.000.000.

priporoča k žrebanju dne 1. junija 1907 promese na državne srečke iz l. 1864 cele po K 20,—, polovice K 11,—, glavni dobitek K 300.000.

Vloge na knjižico in tekoči račun obrestuje od dne vloge do dne vrediga po 4½ %. Rentni davek plača banka sama.

Hiša in gostilna

z gospodarskim poslopjem in zemljicem poleg cerkve sv. Roka v Bravljah št. 51, se da v najem ali pa tudi pred.

1682 — 1

Več pove lastnik istotam.

Klobuki se sprejemajo v popravo.

Ugodna prilika za trgovino in obrt!

Dam v najem v svoji hiši na Rakeku št. 61 1/4 v ugodni legi ob glavnih cestih in bližini kolodvora 1.) v pritličju

prodajalnico

s shrambo, dve sobi, pripravni za gostilno, kuhinjo in daljni dve sobi, veliko skladišče in hlevi za konje.

1.) Eventualno tudi

7 sob in kuhinjo

</

Razglas.

Naslednjih izkaznic mestni magistrat gg. volilcem ni mogel dostaviti:

V. okraj.

Štev. imenika	
9 Ahčan Franc, sp. j. ž. v p., S. Petra c. 55.	
11 Alberti Josip, kipar, Radeckega c. 20.	
14 Ajnaietti Peter, ndsprev., Resljeva c. 27.	
15 Ambrož Iv., žel. spr. v p., Komensk. ul. 5.	
23 Arhar Franc, dim. pom., S. Petra c. 50.	
37 Baloh Ivan, drž. žel., Pristavški ul. 8.	
46 Baumgartner Ignac, del., S. Petra c. 79.	
50 Belič Andrej, del., S. Martina c. 19.	
66 Beteschi Ivan, uč. gibanje, S. Petra c. 55.	
76 Bitter Karel, zaseb., C. na juž. žel. 1.	
79 Bizjak Edv., krz. p., S. Petra c. 58.	
81 Bizjak Josip, del., Radeckega c. 9.	
103 Borovanski J., c. kr. geom., S. Petra c. 26.	
109 Božič Alojzij, del., Kolodvorske ul. 35.	
110 Božič Ivan, hlapec, S. Petra c. 1.	
120 Brettschneider Fr., stav. k. ž., Sud. ul. 6.	
134 Bukovšek Franc, mizar, Metelkove ul. 3.	
137 Bunček Ivan, hlapec, Dunajska c. 46.	
143 Canjker Filip, pilar, S. Petra nasip 67.	
147 Celar Josip, delavec, S. Petra c. 5.	
157 Cimperšek K., trg. pom., Frančiš. ul. 1.	
161 Colmér Jurij, kroj. p., Metelkove ul. 5.	
162 Corn Ivan, kurjač, S. Petra c. 53.	
173 Černe Anton, str. vodja, Škofoje ul. 11.	
181 Černivc Anton, mes. p., S. Petra c. 57.	
182 Černivc Franc, tesar, Dunajska c. 60.	
202 Dettela Josip, ž. nadz. v p., Lingarj. ul. 3.	
204 Dežman Ivan, tov. d., S. Martina c. 21.	
229 Drobun Ivan, hlapec, Metelkove ul. 5.	
231 Drobun Ivan, natakar, Dunajska c. 2.	
238 Dvožak Albin, natakar, Dunajska c. 2.	
244 Emič Peter, inz. in h. p., Radeckega c. 1.	
246 Fabjan Anton, kolar, Metelkove ul. 27.	
254 Fajdiga J., miz. m. in h. p., S. Petra c. 19.	
262 Ferjan Josip, ključav, Dunajska c. 6.	
269 Fischer Franc, p. urad., C. na juž. ž. 11.	
271 Fistek Ivan, miz. p., Radeckega c. 11.	
282 Fortuna Josip, ključav, Linhartove u. 8.	
287 Frece Franc, del. j. žel., Popok. c. 4.	
289 Frigidi Franc, slašč., Dunajska c. 44.	
291 Froehlich Rik., monter, Radeckega c. 1.	
299 Galjot Franc, hlapec, Metelkove ul. 4.	
300 Baron pl. Gall-Gallensteine Rudolf, c. in kr. gmlnj. v p., Dalmatinovle ul. 7.	
303 Garbas Fr., c. kr. r. of., Metelkove ul. 5.	
321 Glogovšek Josip, pek. p., S. Petra c. 54.	
322 Glogok Karel, trg. pom., Preče ul. 2.	
329 Golob Martin, zidar, S. Petra c. 14.	
334 Gorengr Franc, kur. j. ž., Kolod. ul. 26.	
345 Gradišek Josip, usnjari, Kolod. ul. 8.	
346 Gradišek Janez, strojar, S. Petra c. 51.	
353 Gregorčič Simon, kol. p., Pristavške ul. 8.	
359 Griffič Franc, urar. p., Kolodvorske ul. 8.	
364 Grile Janez, hlapec, Pokopališka c. 29.	
367 Gross Gust, miz. delov., Miklošič. c. 36.	
369 Grossheim Albin, stavec, S. Petras. 67.	
378 Grundner Stan., trg. pot., Preče ul. 6.	
393 Haler Franc, natakar, Miklošičeva c. 1.	
398 Halesek Ivan, čevljav, S. Martina c. 53.	
402 Heferle Mar., mizar, Komenskoga ul. 36.	
405 Herman Fr., čevlj. pom., S. Petra c. 36.	
407 Himer Kon., juž. žel. strjv., Dovozna c. 2.	
408 Hinterleitner Ig., poslov., Dunajska c. 52.	
415 Hočvar Val., hlapec, Dunajska c. 60.	
426 Homan Val., posest, Linhartove ul. 28.	
429 Horvat Peter, natakar, Kolodvor. ul. 43.	
430 Hotko Ant., del. drž. žel., Radeckega c. 1.	
432 Hrastnik K., hlapec, Metelkove ul. 19.	
437 Hribar Iv., kroj. pom., Radeckega c. 1.	
440 Hrovat Rud., ključ. pom., Komen. ul. 36.	
444 Hubinger Iv., stekl. pom.,	
452 Ilavar Alojzij, hlapec, Dunajska c. 60.	
457 Ivanc Josip, hlapec, Metelkove ul. 4.	
459 Jakomini Filip, hlapec, Slomškove ul. 27.	
499 Kadivec Ant., trg. pom., Dunajska c. 60.	
500 Kadivec Iv., hlapec, S. Petra c. 5.	
506 Kampner M., klep. pom., Radeckega c. 1.	
512 Karič Franc, čevlj. 2.	
519 Kastelini Mih., delavec, Metelkove ul. 2.	
520 Kašenina Ig., delavec, Škojeje ul. 14.	
524 Kavečič Franc, Radeckega c. 1.	
525 Kavšek Franc, strojvodja, Linhartove ul. 8.	
528 Kebrichts Iv., monter, S. Petra c. 54.	
531 Kepic Fr., miz. pom., Radeckega c. 1.	
537 Kirsch Frid., inžener, S. Petra c. 62.	
554 Klemenčič M., del. juž. žel., S. Petra c. 54.	
556 Klopčar Janko, urar, S. Petra c. 20.	
563 Knaus Av., spr. juž. žel., S. Martina c. 19.	
564 Knez Janez, hlapec, Slomškove ul. 21.	
566 Kobal Šrečko, natakar, Dunajska c. 2.	
575 Kočvar Vlad., zas. urad., S. Petra c. 40.	
578 Koderman Ant., pek. pom.,	
595 Kopča Janez, delavec, Linhartove ul. 28.	
600 Korn H. jun., h. posest, Slomškove ul. 13.	
609 Kosmat Jos., prist. j. žel., Dovozna c. 2.	
630 Koželj Av., trg. pom., Marije Ter. c. 11.	
636 Kratič Ivan, žel. pregleovedalo vozov, S. Petra c. 39.	
637 Kralj Boh., c. kr. geom. ur. Usnj. ul. 1.	
641 Kramar Martin, gostač, S. Petra c. 54.	
643 Kranjc Ivan, delavec,	
649 Kregar Franc, stroj. pom., Vrhov. ul. 9.	
654 Krieger Jak., tov. del., Radeckega c. 1.	
672 Kuhar Jernej, delavec, S. Petra c. 12.	
685 Kvas Franc, mes. pom.,	
702 Lebitovič Franc, asistent pri tvrdki Singer & Co., Resljeva c. 1.	
718 Likar Ant., c. kr. dav. urad., S. Petra c. 38.	
736 Ložar Franc, delavec, S. Petra c. 70.	
752 Macuda Anton, strežaj, Cigaletova ul. 3.	
757 Majcen Jak., nadsp. j. žel., C. juž. žel. 18.	
758 Makoter Jos., pek. pom., S. Petra c. 50.	
763 Markič Josip, zasebnik, 57.	
765 Markmueren Henrik, c. kr. očr. tajnik v pok., S. Petra c. 57.	
766 Markovič Franc, hlapec, Pred vojašn. 4.	
771 Marovt Valentijn, tesar, Dunajska c. 40.	
780 Matoli Jernej, del. juž. žel., C. juž. žel. 1.	
784 Marvič Josip, zidar, Linhartove ul. 8.	
797 Melzer Anton, gimnaz., S. Petra c. 24.	
806 Metzinger Viktor, natakar, C. juž. žel. 1.	
829 Moškerc Jos., ključ. pom., Dunajska c. 42.	
830 Mozetič Franc, hlapec, Linhartove ul. 30.	
840 Muhar Jos., kjuč. j. žel., Dunajska c. 32.	
843 Mulley K., c. kr. s. taj., Miklošičeva c. 24.	
847 Murnik Radoslav, medicinet in slov. pišatelj, Resljeva cesta 30.	
855 Nemec Alojzij, zidar, Radeckega c. 1.	
860 Nežič Franc, kjuč. pom., Dunajska c. 52.	
862 Noištner Vili, hotel. sluga, Dunajska c. 2.	
864 Noištner Vili, zas. urad., Dalmat. ul. 1.	
870 Novak Ivan, tov. delavec, Radeckega c. 1.	
871 Novak Josip, ž. čuvaj v. p., S. Petra c. 58.	
874 Oblak Franc, sluga, S. Petra c. 76.	
885 Orel Ivan, hlapec, S. Petra c. 12.	
887 Osolnik Martin, del., Radeckega c. 1.	
893 Pogon Martin, natakar, S. Petra c. 17.	
902 Paul Henrik, kuhan, Dunajska c. 4.	
923 Peklar Anton, del., Radeckega c. 22.	

Popravek: Prav naslov v III. okraju pod št. 854 navedenega volilca se glasi: št. 854.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 16. maja 1907.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

4-58 zjutraj.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljni in praznični od 2. junija do 8. septembra).
7-05 zjutraj.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. ž., Trbiž, Beljak, Celovec.
7-07 zjutraj.	Osebni vlak v smeri: Rudolfov, Straža-Tolice, Kočevje.
9-05 predpolodne.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.)
II-40 predpolodne.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Celovec, Trbiž.
1-15 popoldne.	Osebni vlak v smeri: Rudolfov, Straža-Tolice, Kočevje.
2-45 popoldne.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
7-10 zvečer.	Osebni vlak v smeri: Rudolfov, Straža-Tolice, Kočevje.
7-35 zvečer.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
10-40 ponoči.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, Trbiž.
10-50 ponoči.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
11-50 popoldne.	Osebni vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.

Dohod v Ljubljano juž. žel.

6-46 zjutraj.	Mešani vlak iz Kamnika.
10-59 predpolodne.	Mešani vlak iz Kamnika.
6-10 zvečer.	Mešani vlak iz Kamnik.
9-55 ponoči.	Mešani vlak iz Kamnika. (Samodne nedelje in prazničnih.)

(Odhodi in dohodi so naznani v srednjevajeckem času.)

1856-2

Razglas.

V svrhu

oddaje vodovoda in stranišč za novo stavbo mestne višje delniške sole v Ljubljani
se vršila bode pri podpisanim mestuem magistratu v prostorih stavbnega urada
dne 29. maja 1907 ob 9. dopoldne
javna pismena ponudbena razprava.

Ponudbe, katerje je opremiti s 5% nim na podlagi proračunjene ponudbene skupne svote določenim vadjem in v kateri morajo biti posamezne cene in skupni stroški navedeni v številkah in besedah, je vlagati do določenega roka p i mestnemu stavbnemu uradu, kjer so tudi proračun, načrti, stavni pogoji in vsi drugi pripomočki ob navadnih urah na vpogled razgrajeni.

Ponadbe, katere ne bodo povsem ustrezale razpisnim pogojem ali katere se bodo pogojno glasile, potem take, ki bi bile prekašno vložene, se ne bodo upoštevale.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 16. maja 1907.

Pozor! Pozor!
Priporečam preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo ogromno zalogu umetno izdelanih
nagrobnih spomenikov
iz vseh vrst marmorja in pa nagrobne okvire

prevzemam in v popolno zadovoljnost izvršujem vsa umetna cerkvena in stavbena dela. Zaradi preselitev obrti prodajam
nagrobnne spomenike po jako nizkih cenah.
Z velespoštovaljem
kamnosek Ignacij Čamernik kamnosek
Komenskega ulice štev. 26 v Ljubljani.

1274-6

Nikdar se ustaviti
— to je moje stalno streljenje. Zaradi posebnih prednosti pri izdelovanju perila morem naročila za damsko in moško, otroško in posteljno perilo v prav kratkem času izvrševati vrlo dobro in ceno. Cenjene dame naj se o lepi izvedbi in nizki ceni perila prepričajo samo z enim poizkusom in gotovo ostanejo naročnice še naprej. Kjer